

SJUNG!

EN SAMLING

SÅNGER FÖR FOLKSKOLAN,

DELS KOMPONERADE, DELS SAMLADE OCH HARMONISERADE

AF

RICHARD NORÉN,
FOLKSKOLEINSPEKTÖR I HELSINGLAND.

FÖRSTA HÄFTET:

LÄTTARE EN- OCH TVÅSTÄMMIGA SÅNGER.

STOCKHOLM,
A. V. CARLSONS FÖRLAG.

Sjung!

*Sjung, sjung, mitt barn, med klingande röst,
sjung gladt i din leende vår!*

*Sjung, sjung alltfört i din stormande höst,
sjung än i de grånande år!*

Sjung bort dina sorger, sjung ut din fröjd!

*Sjung alltid blott så, att i himlens höjd
med Guds englar och helgon till sist en gång
du får sjunga för **Lammet** dess nya sång!*

R. N.

Till Sveriges Folkskolelärare!

(Tillegnan.)

Såningsmannen.

Qvartett för mansröster.

Poco Andante.

Richard Noren.

mf

1. Strö ut ditt korn, du så-nings-man, ut --- i den plöj-da

p

crescendo

fä--ra! Din gömda skörd nog vattnar Han, hvars fa-ders-blick i

al

f

p

mul-len kan den göm-da brodden spä-----ra. Strö

mf

Det

ut ditt korn, du så-ningsman, på tankens å---ker vi--da!

Det väx-er un-der vinterns bann, Och
väx-er un-der vin-terns bann,

och sommars min-sta

sommars minsta vindflägt kan dess frö kring verlden spri

da, dess frö kring verlden spri-da.

2.

Strö ut ditt korn, du såningsman,
på mödans magra gärde!
Väl sannt, en frostnatt komma kan
och gripa kornet girigt an,
men halmen ock har värde!
Strö ut ditt korn, du såningsman,
på alla fält i verlden!
Ty ingen jordmon än du fann,
der Herren frukt ej fostra kan —
ja, sjelfva klippan bär den.

3.

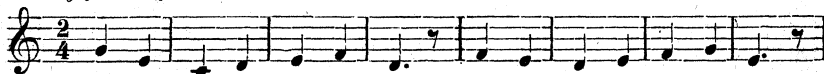
Strö ut ditt korn, du såningsman,
strö ut med fulla händer!
Om sjelf du skördens gull ej vann,
det kommer efter dig en ann',
som den till glädje länder.
Om ock ditt korn, du såningsman,
på hälleberget stannat,
sörj ej: en fogel, som det fann,
sin hunger dermed stilla kan,
om ej det blir till annat!

I. Enstämmiga sånger.

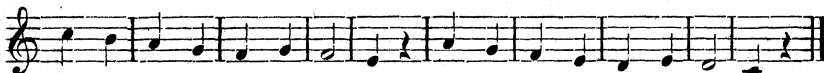
1. Barnens bön.

Ej för långsamt.

Richard Norén.

1. Gud, som haf-ver bar-nen kär, se till mig, som li--ten är!
2. Lär mig, lär mig, go-de Gud, ak-ta på ditt ord och bud!

Hvart jag mig i världen vän-der, står mitt väl i di--na hän-der.
Lär mig dem i hjer-tat gömma och din kär-lek al-drig glömma!

2. Morfars lilla solsken.

Något lifligt.

Richard Norén.

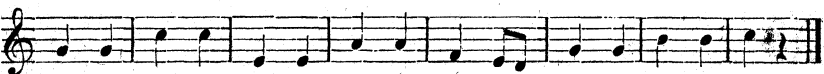
1. An-na, mor-fars lil-la solsken, log och lek-te da--gen lång,
2. Mo-ders--ö-gat ömt och tro-get följ-de hvar-je li--tet språng,
3. »Go-de Gud, be--va--ra An-na,» bad han tyst på bar-na---vis,

och i kapp med lär-kans vin-gar hör-des of--ta hen-nes sång.
räd-dan-de från fall och stö-tar li-ten An-na mån-gen gång.
och låt hen-ne en gång blomma som en ros i pa--ra---dis.

Dockan sjelf fick stundom hvi-la, me-dan An-na yr och glad
Och när qväl-len kom, och mor-fars lil-la solsken »gått i skog»,
Låt oss bå-da—jag och lil-lan—hvi-la tryg-ga i din famn,

flög till muntert »kur-ra gömma» som en hvirvel-vind å-stad.
stod den gam-le än vid båd-den, men nu var det han, som log.
och som di--na barn på jor-den ljuf-ligt vitt-na om ditt namn!»

L. S.

3. En liten vårvisa.

Gladt och lifligt.

Richard Norén.

Nu är vå-ren å--ter här, ger oss lög och kran-sar, och på
 grö-na än-gen der lil-la lammet dan-sar. Gö-ken ropargladt: »ku-
 ku!» »Här är godt att va---ra!» Vi och Ni och jag och du
 ho-nom muntert sva----ra: ku-ku! ku-ku! ku-ku!

Ur finska barntidningen »Sylvia».

4. "Just på timmar tjugufyra".

(Kastmans läsebok sid. 163 samt
Rodhes sid. 164. *)*Lifligt, men ej för fort.*

Richard Norén.

1. Just på timmar tju-gu-fy--ra run-da jor-den svän-ger kring.
 2. När som so-len bör-jar da-gen, man i ö-ster hen--ne ser.
 3. Sön-da'n bör-jar veckans da-gar, bä-sta da-gen är ock den;

Kring vår sol den skö-na, dy-ra på ett år hon gör sin ring-
 Men är qväl-lens timma sla-gen, sjun-ker hon i ve--ster ner.
 om dess go--da dig led-sa-gar, blif-ver hvar-je dag din vän.

Lil-la må-nens lopp det trån-ga på en må-nad kring oss far.
 Der som mid-dags-so--len ly-ser, man det var-ma sö-der har.
 Mån-dag, tis-dag, ons-dag drif-ver dig till flit allt mer och mer.

*) Hänvisningarna gälla Kastmans läsebok, större upplagan N:o 2, tryckt 1880 och Rodhes nya läsebok, tryckt 1880.

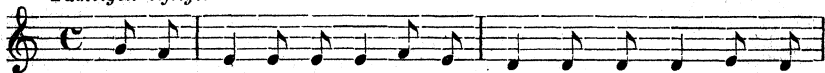
Men pla - ne - ter -- na de mån - ga i --- la rundt kring so - len klar.
 Men i norr, hul hvad man fry - ser, mer ju mer mot norr man far. —
 Torsdag, fre - dag går med if - ver tills du lör - dag å -- ter - ser.

B. E-g.

5. Kisse-katt.

Tämligen lifligt.

Richard Norén.

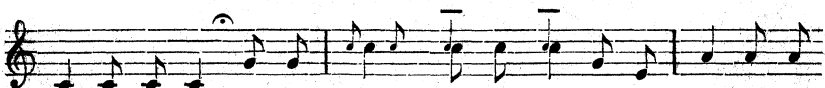
1. En så snäll kis - se - katt hel - sar på oss i - bland. Om vi
 2. Kis - se - katt har två ö - ron, som pe - ka rätt opp, och en
 3. Jag har märkt ett visst fel hos den kat - ten så slät: man på

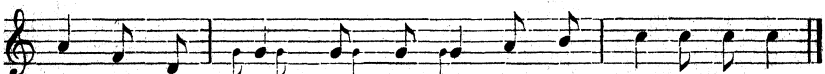
re - ta den kis - sen han rifs li - te' grand. Han blir ond, om vi
 smi - dig och qvick och be - - - hag - lig lätt kropp Och hans svans står i
 ho - nom ej li - tar, och il - la är det! Han så vän - lig, sakt -

ryc - ka i svansen, och slåss, men om vi ho - nom ak - ta, då
 våd - ret så lång och så len, och hans ö - - - gon de grö - na i
 mo - dig' och god kan se ut, men så rifs han och klö - ser i

trifs han hos oss. Jag vill le - - - ka med kis - sen så sak - ta och
 mörk - ret ge sken. Och snur - rar: »snurr, snurr»*) när be - - - lå - ten han
 nä - sta mi - nut! Der - för um - - - gås för - sig - tigt med kat - ten jag

snällt, li - - te' mat jag vid spi - sen åt ho - nom har ställt.
 är, men han ja - mar: »jam, jam»*) när en sorg ho - nom tår.
 bör, och de fu - - - la hans fel vill jag ak - ta mig för.

4. Ja, den katten ock har i sin kisse-natur,
 att han ofta är stygg mot de snälla små djur.
 Lilla fogeln, som hoppar och säker sig tror,
 han blir ofta så fast för de kissarnes klor!
 Stackars kisse, han kan aldrig ändra natur —
 men se jag vill bli späll mot små foglar och djur. *B. E-g.*

*) Här böra de små noterna sjungas, hvarvid kattens läte härmas.

6. Leken.

Tämligen raskt.

Richard Norén.

Sto-ra och små, kom låt oss gå! Ne-re på än-gen så
 ro-ligt vi få. Slu-ten en ring, svän-gen omkring! Om nå-gon
 stu-par det gör in-gen-ting. Sjun-gen en sång vid e--dra
 språng! Sjun-gen och svängen i ring på en gång! Sto-ra och små,
 kom låt oss gå! Ne--re på än-gen så ro-ligt vi få.

7. Vårregnet.

Ljftigt, men ej för fort.

Richard Norén.

1. Se vår-reg-net strömmar från him-me-len ner och lif åt de domnade
 2. Och snart komma fåg-lar-ne, en ef-ter ann' och bygga små nä-ste-na
 väx-ter-na ger, kon-val-je och ox-lägg ju re'n stå i knopp, och
 tätt vid hvar-ann' och sjun-ga så vackert i vår-so-lens glans, och
 sip-por, vi--o--ller slå ö--go-nen opp. Och bäcken är löst ur sitt
 lammen på än-gen be-gyn-na sin dans. Vi vil-ja ock fröjdas och

isband, och glad hon nu mel-lan tufvorna i-lar å-stad mot hafvet, mot
sjun-ga, om än vi träf-fas af skuren, ej ska-dar oss den, I förstugan

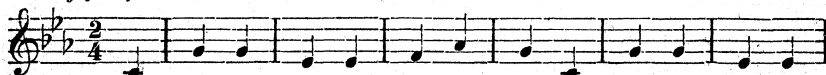
haf-vet, det vi-da det blå: hur fjer-ran det syns, det är må-let än -- då.
ska-ka vi droppar-ne af och tac-ka vår Gud, att ett värregn han gaf.
L. S.

8. Jespus, Nickus och John Blund.

(Kastmans läsebok, sid 173 samt
Rodhes läsebok, sid. 123.)

Ej för fort.

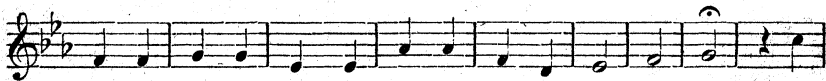
Richard Norén.

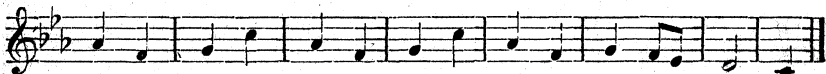
Min lil-la gos-se ligg nu still; om du är snäll, din

mamma vill för dig en vi-sa sjun----ga om *Jes-pus*,

Nic-kus och *John Blund*: de tre, som tyst mot af--ton-stund till

bar-nen gå och hel-sa på och stan-na kvar till qvål--len.

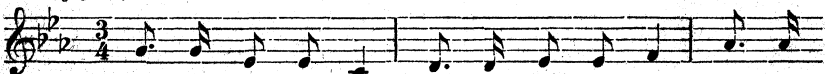
Fr. Grafström.

9. Lappen och renen.

(Kastmans läsebok, sid. 52.)

Ej för fort.

Richard Norén.

1. I---la snabbt, min ren, fram på snö-höljd ban, så--som
2. Väg vi fin--na nog; norr-sken ly--ser grannt öf--ver

du är van! Hvi-la får du se'n, när vi tjäl--let nått.
slätt och brant, öf-ver fält och skog. Himmels skö--na ljus

ritard.

Än ett styc--ke blott, än ett styc--ke blott.
le--da oss till hus, le--da oss till hus.

3. Trafva fram med hast!
Snart vi kåtan nå,
och då skall du få
liksom jag din rast.
Mossa fin och skön,
∴ finns der under snön. ∴

4. Nu mitt låga tjell
återser jag glädt.
Der jag har min skatt,
der jag hvilar säll.
Sluta nu ditt lopp;
∴ sök de dina opp! ∴

J. J-n.

10. "Hvem har de vackraste lammen?" *)

Något långsamt.

ritard.

à tempo.

C. Reinecke.

1. Hvem har de vack-ra-ste lam-men? Det har ju må--nen
2. Då val-lar han små lam-men på vi--da än--gen

klar, som bort-om trä-dens stam-mar sitt bo i him-len
blå, ty al-la kla-ra stjer--nor de ä--ro lammen

har. Han kommer sent om qväl--len, när hvi--lans frid är
små. Af ondska al-drig glö--der den e--ne mot en

ritard.

lyst, och sti-ger öf-ver tjel-len på him-len fram så tyst.
ann'. Som systrar och som brö-der de vandra vid hvar-ann.

Efter *Hoffman v. Fallersleben.*

*) Ur C. Reineckes »Kinderlieder».

11. Herden och lammet (i folkton).

Ej fort.

Richard Norén.

1. Ett li--tet lam ha--de kommit in i en vil--lan--de skog. Men
 2. Han la--de det vid sitt hjerta, han värmdde det i sin famn, han
 3. Det spä--da, räd--da--de lammet, jag barn ju är det för--visst. Och

herden, den star-ke och go----de det fann och på ar--men tog.
 tvådde det rent i käl---lan och nämnde det se'n vid namn.
 herden, som mäktigt mig skyd--dar, är Her--ren Jesus Krist. E. B.

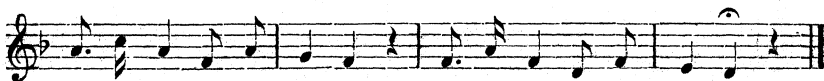
12. "Killingen och lammet mitt."

Ej för fort.

Richard Norén.

1. Kil--lin--gen och lammet mitt! Fast det of--ta bär långt och vidt,
 2. Kil--lin--gen och lammet mitt! Pass nu dug--tigt på skinnet ditt!
 3. Kil--lin--gen och lammet mitt! Lägg så dug--tigt på hul--let ditt!

öf--ver mo, öf--ver häl--la, följ du vac--kert din skäl--la!
 Mor vill ha det i fäl--len, Som hon syr sig om qväl--len.
 Mor hon vän--tar på ste--ken. Det blir slu--tet på le--ken!

Efter *Björnstjerne-Björnson*.

13. Morgonbön.

Ej för fort.

J. J. Rousseau.

Kä--re Fa--der i det hö--ga! Det jag be--der, låt mig få:
 att, be--va--kad af ditt ö--ga, städs jag i din nåd må stå!

Med din An--des in--re tuk--tan böj till lyd--nad vil--jan min!

På din väg och i din fruk-tan för mig i din himmel in!

14. Aftonbön. ^{*)}*Långsamt.*

Carl Reinecke.

1. Trött jag är och slum-ra vill, slu-ter mi-na ö-gon till.
2. Hvad jag o-rätt gjort i dag, — o, min skuld i - från mig tag!
3. Al-la, som du gif-vit mig, Gud, jag lemnar nu åt dig.

Fa-der, låt de eng-lar små va-kan-de kring bäd-den stå!
 Låt din kär-lek hjel-pa mig att i mor-gon tje-na dig!
 Al-la menskor, sto--ra, små, låt din kär-lek sma-ka få!

Efter Louise Hensel.

15. Vak opp!

Hurtigt.

Richard Norén.

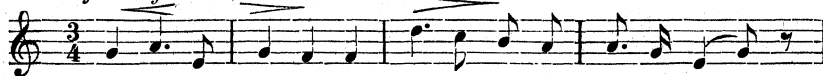
1. Vak opp, vak opp! Nu so--len ler med blick så
2. Vak opp, vak opp! På tuf-van grön, der glim-mar
3. Vak opp, vak opp! Den stund, som flyr, tag fatt den

klar på sko--gens topp, och tit--tar snart i da--len
 dagg på gräs och knopp. Och fäg-lar--na i kor-sång
 i dess snab--ba lopp! Hvar tim-ma hvar mi--nut är

ner och hel--sar gladt: stig opp, stig opp!
 skön de qvitt--ra gladt: stig opp, stig opp!
 dyr! Stig opp, stig opp, stig opp, stig opp! B. E.

*) Ur C. Reineckes »Kinderlieder».

16. "Sjung, sjung!"

Något långsamt.

1. Sjung, sjung i morgonstund, morgonstund har guld i mun.
2. Sjung, sjung som fåg-lar små sjun-ga un-der himlens blå,
3. Sjung, sjung om fröjd och hopp, och fast molm ock snart gå opp,

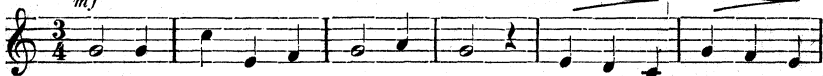
Sjung om lif-vets mor-gon blid, bar-na-fröjd och bar-na-frid.
 frisk och glad som vå--rens vind, eld i blick och ros på kind.
 ly---ser öf--ver lif-vets brus dock Gud Faders stjer-ne-hus.

M—m—m (ur finska, barntidningen »Sylvia»).

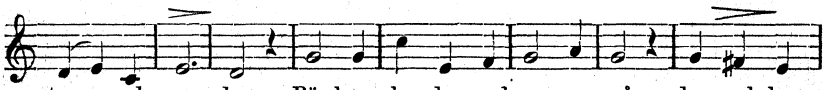
17. Om våren.

Raskt.
mf

Richard Norén.

Vå-ren kommer med lek och sång, sko-gen sitt dof-tan-de

tem--pel re--der. Bäc-ken skyndar med y--ra språng der mel-lan

klippors och fu-----rors le--der.

Sip-pan vå-gar sig fram,
 Gos--sen med si--na lam

blie-kar omkring i den vak-nan-de verl-den.
 vandrar kring fri-gjor-da, so--li--ga gär-den.

Gladt är hans bröst,

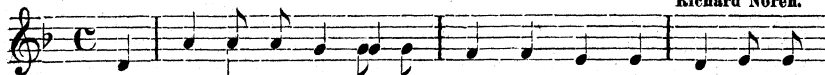
klar är hans röst,

hel-sar nu vå-ren, sin ljuf-va-ste tröst.

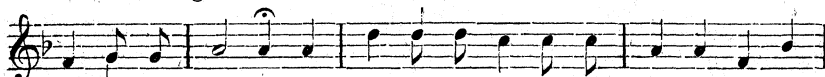
18. Hvad foglarne sjunga.

Vid slutet af den älskliga sagan om »svalan från Egypti land» i »Läsning för barn» säger den finske skalden och barnavännen Z. Topelius: »och jag hörde från trädet en sång, liksom af tusen foglars qvitter. Det är möjligt, att sången icke hade ord, men likväl förekom det mig så. Jag tyckte mig höra foglarne sjunga följande lilla visa:»

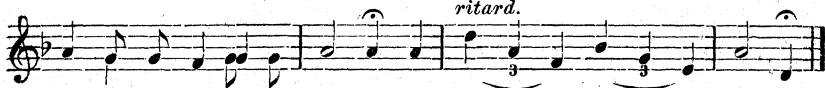
Richard Norén.

1. Gud sig-ne de kä--ra barn de små, som fi--tigt ar-
 2. Ty rö-da-ste guld och ä--del-sten de ä--ro som
 3. Men ar-be--te, kär--lek, bön och tro, de byg-ga på
 4. Gud sig-ne ar-be--te, kär--lek, bön i al--la vår

- be--ta och bed--jä; Gud sig-ne de gam-la med loc-kar grå, som
 snö vid po--len; och få--fång lust med ett fa-gert sken är
 lif-vets lyc-ka; de så ut gläd-je, de båd-da ro för
 lef-nads da-gar. Gud sig-ne al--la de go--da frön, som

- kun-na, likt barn, sig gläd-ja. När blommorna knoppas om vå--ren.
 dagg som tor-kar i so-len. När blommorna knoppas om vå--ren.
 al--la sorger, som trye-ka. När blommorna knoppas om vå--ren.
 sås i de grö-na ha-gar. När blommorna knoppas om vå--ren.

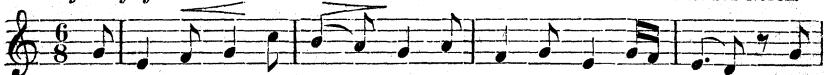
Z. Topelius.

19. Sylvias visa.

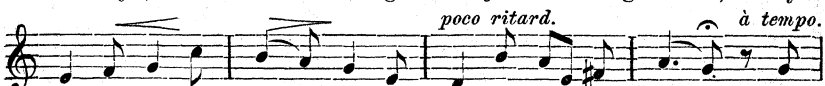
Något lifligt.

(Kastmans läsebok, sid. 95.)

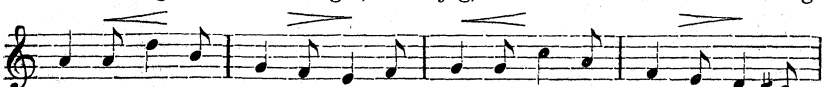
Richard Norén.

1. En li--ten fo--gel fjer---ran i himlens sky är jag, kan
 2. När höstens sky-ar mul---na och stormens vin-ge gnyr, och
 2. Du själ, hvars suck förklin---gar i jor-dens lå--ga dal, lyft

- en-dast pri-sa Her---ran och bå-da vå--rens dag. En
 björkens lockar gul---na och so-lens strimma flyr; då
 di--na fog-la---vin---gar, som jag, mot him-lens sal! Långt

- strå-le sol är all min fröjd, men all-tid sjunger jag så nöjd min
 fly-ger jag blott hög-re än till Sö-dern och min sol i-gen och
 un-der dig blir sorgen kvar, men of-van dig är him-len klar. Och

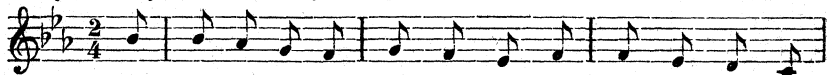
gla --- da mor - gon --- vi ----- sa för Gud i him - mels - höjd.
 hel - - sar å --- ter lyck - - - - - lig den ny - - a mor - - go - - nen.
 äf - - ven du skall sjun - - - - - ga och bä - - da vå - - rens dar.

Z. Topelius.

20. Visan om lilla Maja.

Ej för långsamt, med lätt föredrag.

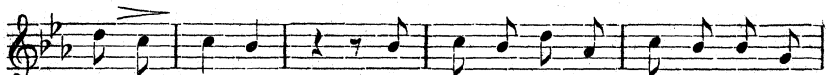
Richard Norén.

1. Vet mamma, när jag gick i dag med nöt-ter i min
 2. Hon ha-de sip-por i sitt hår och en bu--kett vid
 3. Jag frå-ga-de: hvad he--ter du? Hon sad': »jag he--ter

fic-ka till sko-lan just, då möt-te jag en li-ten,
 barnen. Hon trip-pa-de så nätt på tår och bar en
 Ma-ja. » - Hvem är din mamma? är hon fru? - » Nej blott en

li-ten fic-ka. Hon såg så söt och vän-lig ut, just
 korg på ar-men. Och när hon gick, föll mer och mer af
 li-ten ka--ja. » - Hvem är din pappa? - » Vestanvind. - » Hvem

som en li-ten rus-sin-strut, just som en li-ten rus-sin-strut.
 blommorna ur kor-gen ner, af blommorna ur kor-gen ner.
 är din syster? - » Ros på kind. Ja, syster min är ros på kind. »

4. Hon nickade och gick sin väg
 med sina ögon klara.
 Jag gick till skolan. Mamma, säg,
 hvem kan den Maja vara?
 Jag tänker hela da'n derpå,
 och lexan vill ej mera gå,
 min lexa vill ej mera gå.

5. Den Maja gör mig just besvär,
 jag kan af längtan spricka.
 Men, mamma, tänk om Maja är
 den vackra vårens flicka!
 Ack, kom du lilla Maja min,
 Kom, titta genom rutan in -
 kom, titta genom rutan in! -

Z. Topelius.

21. Vid skog och sjö.

(Folkskolans läsebok, sid. 14. *)

Richard Norén.

Lifligt.

Se den him-me-len klara! Se, hur blommornas skara smyckar
än-gar och lund! Vål-lukt sti-ger mot fä---stet, och i skuggiga
nä--stet qvitt-rar fo-geln i af-tonstund, i af-ton-stund.

22. Vallflickans visa. ***)

(Folkskolans läsebok sid. 107.
Kastmans läsebok sid. 46.)

L. A. Lundh.

*Något långsamt.**mf*

Ti-digt med so-len jag föl-jer min jord i-från by,
sjunger min psalm och små fog-lar-ne spe-la i sky;
to--ner--na lju--da i sko--gen; i sko--gen.

*Långsamt.**Eko.**pp*

23. Till en gosse.

(Rodhes läsebok sid. 104.)

Richard Norén.

*Hurtigt.**mf*

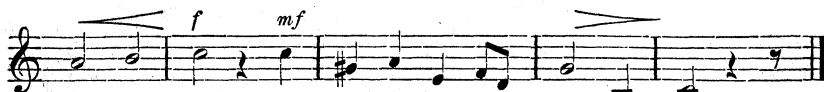
1. Var frisk och glad och blomstra ung som löf och blad, du
2. Se hvar och en i ö-gat klart som so--lens sken så
3. Svik ej din vän, var tro-fast du! Sviks du i---gen, stå

*) Hänvisningarna gälla *åttonde* omarbetade upplagan, tryckt 1878.

**) Melodien ur »Sånger för barn vid piano af L. A. Lundh», Elkan & Schildknechts förlag, och med förläggarnes medgifvande.

le-kens kung! Och väx så stark och rak och fri som fu-ran i ditt
up-pen-bart! Och var så sann, att Gud hvar stund i sjä-lens grund dig
fast än-nu! Var god, var öm! Bryt glad ditt bröd för andras nöd, dig

hem-lands mark! Som fu-ran i ditt hemlands mark!
skå--da kan! I sjä-lens grund dig skå--da kan!
sjelf för--glöm! För andras nöd dig sjelf för--glöm!

4. Och frukta Gud i all din tid!
Och lyd hans bud, och sök hans frid!
Förtan det finns ingen ro,
:: ej hopp, ej tro,
ej dygd, ej vett ::

5. Och älska varmt ditt fosterland,
hur glömdt, hur armt det syns ibland!
För det väx till, lef för dess rätt
:: och dö för det,
om Gud så vill! ::

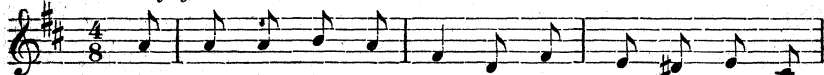
Z. Topelius (ur »läsning för barn»).

24. Till en flicka.

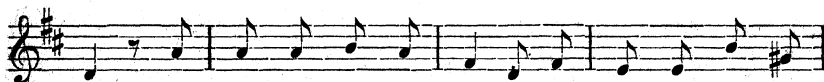
(Rodes läsebok sid. 105.)

Lätt och lifligt.

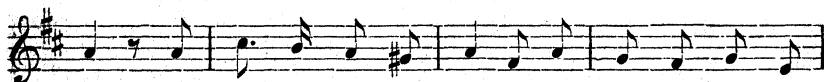
Richard Noréa.

1. Var glad, som sparf-ven qvitt-rar, ock --- så en mu--len
2. Och spinn och sy och ba--ka! Läs, skrif och sjung ock--
3. Väx ej för ver-l-dens vil--la och blomstra ej i

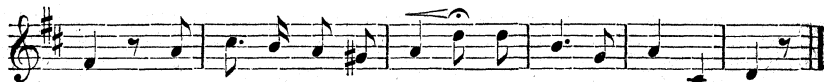

dag! Ondt lyn-ne allt för---bitt-rar, men gläd-jen ger be-
så! Blif som en soc-ker---ka-ka med hjer-tron-sylt up-
flärd! Hon gör ditt hjer-ta il--la, och du är bätt-re

hag. Var ha--stig att för---lå-ta och sen att fe--llen
på! Men mer än al--la hjer-ta ta---lan--ger, som du
värd. Väx hell--re för Guds ri-ke, så är din him-mel

Sjung!

sel Och gråt med dem, som grå - ta, och le med dem, som le!
 lärt, är dock ett tro - get hjer - ta, som har det go - da kärt.
 klar! Blif go - de änglars li - ke, och de - ras sy - ster var!

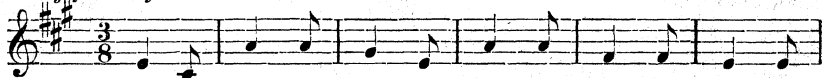
Z. Topelius (ur »läsning för barn»).

25. Tre gyllne regler.

(Folkskolans läsebok sid. 30,
Kastmans läsebok sid. 128.)

Ej för långsamt.

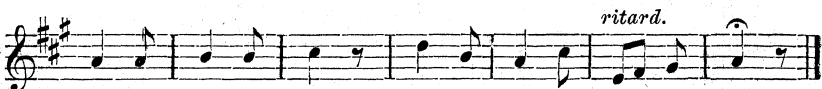
J. E. Nordblom.

Fli - tig var! Och du skall vin - na hel - - sa, mun - ter -

het och bröd. Vä - gen till din hyd - da fin - na då ej

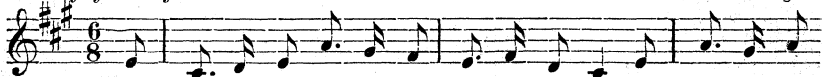
ledsnad el - ler nöd; då ej ledsnad el - - ler nöd.

Fredrika Bremer.

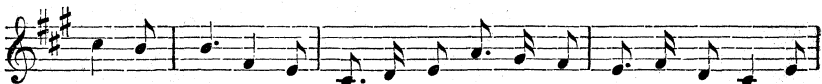
26. En liten skolflickas vårvisa. *)

Lifligt och gladt.

Rob. Kihlberg.

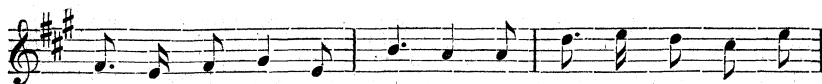

1. Det dof - tar i skog, och det dof - tar på äng från tu - sen små
2. En helsning så varm och så vän - lig jag får af vår - li - - ga
3. Ja, kä - ra små blommor och snäl - le herr fur, till er jag mig

blommor bly - ga, och högt öf - ver tuf - vor - nas grönskande säng de
 vin - dar bu - ren, från mång' li - ten sip - pa, som nic - kan - de står, från
 visst månd' är - na, men plig - ten mig hål - ler som fo - gel i bur, Mot

*) Af tonsättaren-författaren meddelad för denna samling.

jub-lan--de lär-kor fly--ga. Be--seg--rad till sist den
bu--gan--de björk och fu--ren. De bju--da mig: »kom, ty
den bör ju ej man spjer-na. Så fort jag blir fri, gör

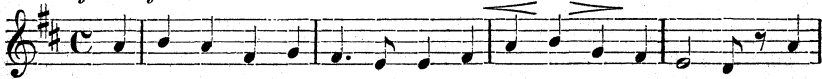
vin-tern så sträng måst un-dan för vå--ren sig smy---ga.
nu är det vår, kom till oss, kom ut i na----tu-----ren!
strax jag en tur och kommer till e---der så ger---na.

Rob. Kihlberg.

27. Vid juletid.

Något långsamt.

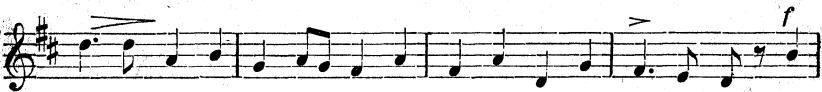
N. W. Gade.

1. Ut--i en krub-ba Je-sus låg, fast him-me-len han ä-ger; han
2. Hvar sorgfull själ blir frisk och glad och lägger bort sin smärta. Ett

hvi-la-de på halm och strå, och mörkt var kring hans lä-ger. Men
barn är födt i Da-vids stad till tröst för hvarje hjer-ta. Till

stjernen ly-ste skön och klar, kring stad och land sin glans hon bar. Hal-
det-ta barn vi sko-la gå att bar-na-sin-net å--ter-få. Hal-

le---lu--jah, hal---le--lu-jah, barn Je-----sus!
le---lu--jah, hal---le--lu-jah, barn Je-----sus!

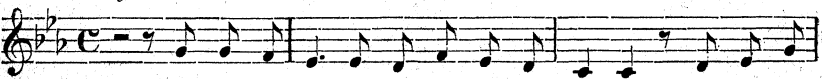
Efter H. C. Andersen.

28. Då jag var liten.

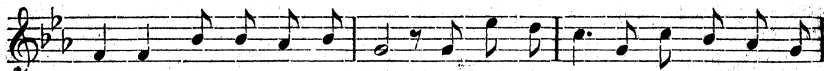
(Folkskolans läsebok sid. 49.)

Vemodigt stilla.

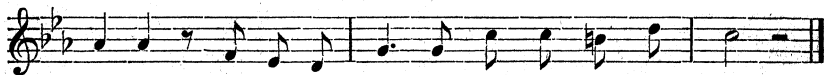
Richard Norén.

Det var en tid, jag kal-la-des »den lil-la»; och li--ten

var jag, knappt en a -- len lång. Hur ljuft, när jag det tän-ker, tå--rar

tril - la! Och der-för tän-ker jag det mån-gen gång.

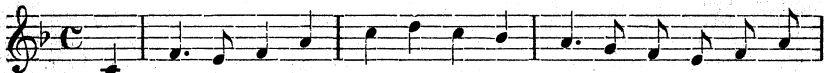
J. H. Kellgren.

29. De svenska gossarnes sång.

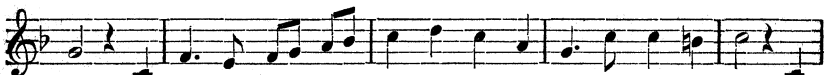
(Kastmans läsebok sid. 259.)

Marschtakt.

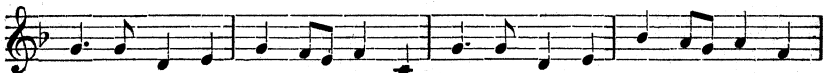
Richard Norén.

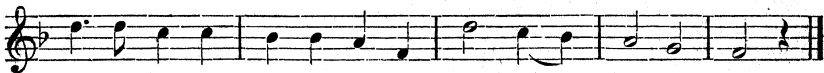
1. Vi ä -- ro svenskar vi ock-så, fast -- än vi ä -- ro nu så
2. Hvar är väl än-gen me - ra grön, hvar är väl blomman me - ra
3. Hvar finns en himmel me - ra blå och me -- ra skön, med stjernor

små. Vårt fo-ster-land det älska vi och snart vi sto-ra bli. Vårt skön, än i det land, der vi i frid fram-gå vår barndomstid? Ja, på, än den, som hvälfvs i hö-gan nord ut--öf-ver Sveriges jord? Hur

ö - ga ser, att skönt det är, att äl-ska det vårt hjer-ta lär, och vi det äl-ska till vår död och by - ta ej, om ock man bjöd oss glädt den kla - ra vin - ter - dag på blanka i -- sen å -- ker jag och

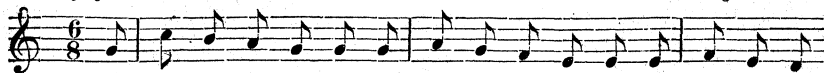
glädt vi sjun-ga om vårt land, vårt skö -- na fo - ster -- land.
stör-sta skatt i an-nat land. Vårt dy -- ra fo - ster -- land.
far med mod från backens höjd på käl - ken ned med fröjd.

4. Uti det raska snöbollskrig
den svenske gossen öfvar sig,
att han en gång mød lustigt mod
må stå en kämpe god.
Om fienden oss kommer när,
ett modigt folk han möter här:
ty liksom fädren vilja vi
rätt tappra männer bli.

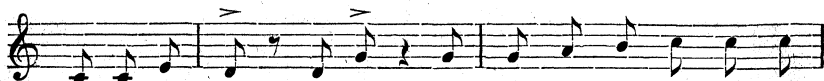
30. Skolgossens vintervisa. *)

Lifligt.

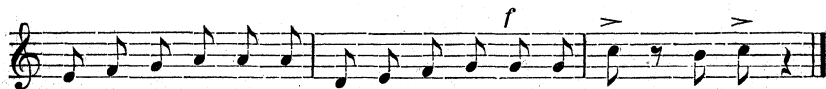
L. Aug. Lundh.

1. Ack! nu är det vin-ter, och ski-dan hon slinter i bug-ter och
 2. Nu remma vi hemma, vår skridsko vi klämma och mö-te vi
 3. När vin-trar-na snö-ga på nä-sa och ö-ga, det ak-ta vi

- fin-ter; går bra! Går bra! Och knu-tar--na spru-ka, och
 stämma på sjön, min vän! Nu bör--jas a---tac-ken med
 fö--ga; går bra! Går bra! När jul-gra-nen blos-sar och

- me-dar-na kna-ka, och i--sar-na bra-ka, hur--ra! Hur-ra!
 stål up-på klacken och nack-ken i backen och upp i--gen.
 lex-an hon los-sar, då sjun-ga vi gossar: Hur--ra! Hur-ra!

Z. Topelius (ur »läsning för barn»).

31. Raska gossar.

Hurtigt, men ej för fort.

Richard Norén.

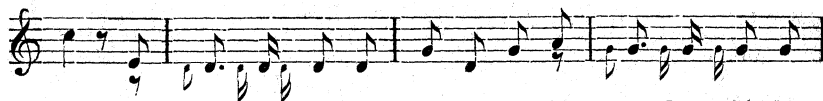

1. Den kal--lar jag en vek-lig pilt, som fry--ser vin-tern
 2. Nog är det bra vid brasans sken när qväl--len blir så
 3. Och ra--ska gos--sar ä--ro vi och hug--ga dug-tigt
 4. Och der--för vek--lig är den pilt, som fry--ser vin-tern

- om, och sve-per sig i pels och filt för min-sta pust, som
 lång, och stormen får i björkens gren, och sa-gan är i
 tag, ty ut-af ra-ska gos-sar bli nog ra-ska män en
 om och sve-per sig i pels och filt för min-sta pust som

*) Ur »Lärobok i sång för skolan, af L. A. Lundh», Elkan & Schildknechts förlag med vederbörligt tillstånd.

kom, och snuf-va får för hvarje fläkt af nor-dens fri-ska
gång. Men på en är-lig vin-ter-dag Ut i det fri--a
dag. Vårt land be--höf-ver kraft och värn, vårt land be--höf-ver
kom. Men ra-ska gos-sar ä--ro vi och vil--ja ra-ska

an-de-drägt, af nor-dens fri--ska an--de--drägt.
läng-tar jag ut i det fri---a läng-tar jag.
arm af jern, vårt land be-----höf-ver arm af jern.
kar-lar bli, och vil--ja ra--ska kar-lar bli.

Z. Topelius (ur »läsning för barn»).

32. Snöbollskriget.

Hurtigt.

Efter C. M. Bellman.

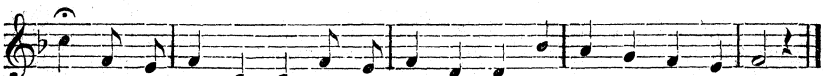
1. Nu är timmen slut! Låt oss skyn-da ut och fröj-das af vår
2. Flyd-de krigar'n bort, var han då-lig sort och red-de sig i
3. Slu-tad le-ken är, ti-den flyktar här som vinden, dock den

ti-o minut! Nyss föll snön så tjock, föll i flock på flock och fär-ga-de vår
striden kort. Han var alltför stygg, låt oss vän-da rygga åt hvar-je krigsman
stund är oss kär, då vi fri-e få under himmel blå så gla-de snö-boll

lock hvit som af ålderns silfver re'n: Hit kom nu å--ter so-lens
skygg! Klatsch!—kulor hvina rundt omkring! Ratsch!—der flögen i nacken
slå. Svet--ten den droppar ned från kind, het--ten dock svalkas af i

sken. Nu är snön så blid! Ut till snöbollstrid, fort me-dan det är tid!
in! Nu det hag-lar på Ut-af ku-lor så man knappt kan modig stå.
vind. Un-der le-ken här ti-den, flyk-ta plär. Må vin-den bort den bär?

S—ing (ur finska barntidningen »Sylvia».)

33. Gymnastikmarsch.

(Inledning till gymnastik.)

Marschtakt.

Richard Norén.

f *mf*

Hur-ra! kam-ra-ter, nu få vi marschera, sträcka på ar-mar och
 huf-vud och ben. Ak-ten på takten! Att gym-na-sti--se--ra
p
 fost-rar ej vek-lin-gar, de rymma hän. Lät-tin-gen trif-ves
mf
 ej i vårt led, ordning och lyd-nad der är sed. Fli-ten sjelf
 är vår lyc-kas smed, den det fat-tar, han föl-je med! Ja,
f *f*
 fi-ten sjelf är vår lyckas smed, den det fattar, han följ med! Hurra!

34. Mitt hem.

(Folkskolans läsebok sid. 31.)

Ej långsamt.

Richard Norén.

Mitt hem är så rin-ga, dess dörr är så låg, men
 aldrig en kä-ra-re bo-ning jag såg kring he--la den

Första häftets innehåll.

I denna samling finnes musik till de flesta sångbara stycken i Läsebok för folkskolan, Kastmans och Rodhes m. fl. läseböcker för småskolan.

Tillegnan (Såningsmannen, kvartett).

I. Enstämmiga sånger.

N:r.		Sid.
1.	Barnens bön.	5.
2.	Morfars lilla solsken.	5.
3.	En liten vårvisa.	6.
4.	Just på timmar tjugufyra.	6.
5.	Kisse-katt.	7.
6.	Leken.	8.
7.	Vårregnet.	8.
8.	Jespus, Nickus och John Blund.	9.
9.	Lappen och renen	9.
10.	Hvem har de vackraste lammen?	10.
11.	Herden och lammet.	11.
12.	Killingen och lammet mitt.	11.
13.	Morgonbön.	11.
14.	Aftonbön.	12.
15.	Vak opp!	12.
16.	Sjung, sjung!	13.
17.	Om våren.	13.
18.	Hvad foglarne sjunga.	14.
19.	Sylvias visa.	14.
20.	Visan om lilla Maja.	15.
21.	Vid skog och sjö.	16.
22.	Vallflickans visa.	16.
23.	Till en gosse.	16.
24.	Till en flicka.	17.
25.	Tre gyllne regler.	18.
26.	En liten skolflickas vårvisa.	18.
27.	Vid juletid.	19.
28.	Då jag var liten.	19.
29.	De svenska gossarnes sång.	20.
30.	Skolgossens vintervisa.	21.
31.	Raska gossar.	21.
32.	Snöbollskriget.	22.
33.	Gymnastikmarsch.	23.
34.	Mitt hem.	23.
35.	Odalbonden.	24.
36.	Gåta.	24.
37.	Ett är nödvändigt.	25.
38.	Herrens omsorg.	25.
39.	Storken.	26.
40.	Vårvisa.	27.
41.	Skolgossens sommarvisa.	28.
42.	Midsommartid.	28.
43.	Guds godhet.	29.
44.	Bofinkens vaggvisa.	29.
45.	Höstvisa.	30.
46.	Hvi suckar det så tungt uti skogen?	31.
47.	Årstiderna.	31.
48.	Den rätta prydnaden.	32.

N:r.		Sid.
49.	Kungshatt.	33.
50.	Dalkullans visa om Gustaf Wasa.	33.
51.	Förtröstan.	34.
52.	Landtmannens sommarsång.	34.
53.	Sven Svanevit.	35.
54.	St. Staffans visa.	35.
55.	Necken.	36.
56.	Brödrarikena.	36.
57.	Norrlänningens hemlängtan.	37.
58.	Under björkarna.	38.
59.	Hvad Emma tänker om hösten	39.
60.	Vikingen.	40.

II. Tvåstämmiga sånger.

61.	Vid aftonklämtningen.	41.
62.	Ett barns aftonbön.	41.
63.	Morgenbön på Skolen.	42.
64.	Majsång.	42.
65.	Sjungen nu alla!	43.
66.	Vårlust.	43.
67.	Nu är det vår!	44.
68.	Morgonen.	45.
69.	Aftonen.	46.
70.	Skolevise.	46.
71.	Vindarnes sång.	47.
72.	Stenbydervise.	48.
73.	Hvad skall du älska?	49.
74.	Fosterjorden.	50.
75.	Vårt land.	50.
76.	Krigssång.	51.
77.	Folksången.	52.
78.	Sång till Norge.	52.
79.	Spinnvisa.	53.
80.	Sparfven.	53.
81.	En Erindring.	54.
82.	Resan till Österlandet.	55.
83.	Sven i rosegård.	55.
84.	De två konungadöttrarna.	56.
85.	Värmlandssång.	56.
86.	Dalvisa.	57.
87.	Vallvisa.	58.
88.	Nu så kommer julen.	58.
89.	Julvisa (att sjunga, när granen tändes).	59.
90.	Den sköna ången.	60.
91.	Salomos bön.	61.
92.	Vår sol blickar vänligt ner.	61.
93.	Hur det oss i världen går.	62.
94.	Fader vår.	63.
95.	Apostoliska välsignelsen.	64.

ANDRA HÄFTET:

Svårare en- och tvåstämmiga samt trestämmiga sånger utkommer i början af September.